

дирчивъ вкусъ,—зѣпатъ прѣдъ тѣхъ въ нѣмо удивление; отъ лѣво, въ едно праздно мѣсто, надгробни плочи, паметници и статуи за проданъ; единъ коленичилъ плачущъ ангелъ тамъ чака отъ години вече нѣкой сантименталенъ и неутѣшимъ вдовецъ да го купи...

Стражари съ строги лица, пазатъ тишината въ улицата, дѣто се щурятъ между пайтонитѣ минувачи и отбѣгватъ на лѣво и на дѣсно подковитѣ на конетѣ. На нѣкои балкони — дами, сѣднали на разговоръ, или на шевъ;—други, се задаватъ отпрѣдъ, съ лѣснали коси, съ зачървенѣли, като божуръ лица, съ бръзъ ходъ: тѣ сж топили прѣди малко въ топлитѣ вълни на банята своитѣ прѣлести... Войници, селени, цигани, псета. Церберъ, учтивъ и любознателенъ, се здрависва и души съ всѣкой срѣщнатъ едноплеменникъ. Но той ужасно се разсърди и залая съ бѣсъ, когато се подадохъ изъ една напрѣчна улица кучеловцитѣ. Подиръ тоя си протестъ той благоразумно се свираще въ краката на господаря си и не отбѣлѣжи вече нито единъ телеграфенъ стълбъ.

Новитѣ двукатни кѣщи, отдолу съ магазини и кръчми съ куриозни надписи, кафенета, локанти, адвокатски писалища, се чередуватъ съ полуразградени дворища, въ дѣното на които се гушатъ вѣти ниски кѣшурки, почтенни останки отъ прѣжната София — София на софиянитѣ — въ тая по европейски теглена улица.

Въ дѣното ѝ, свети Кралъ заприщя вида, безъ да възнагради погледа съ своя сивъ зидъ и петъ несъразмѣрни съ малката му снага купола. Под-насамъ — стройната маса на храма на правовѣрнитѣ, съ мавритански прозорци и съ изящно источено невисоко минаре, испѣчва единия си хълбокъ на самий тротуаръ, до шосето на улицата.

Тоя хълбокъ, по чудо биде пощаданъ отъ инженерската праволинейна мания и едвамъ що не костувъ на столицата изгубването на единъ най-оригиналенъ и ве-